

NATO:s krig i ett allt ensammare Europa

Undertecknad röstade på SD i förra valet och mitt motiv var att stödja S+SD:s majoritet i Riksdagen, eftersom båda dessa partier var emot ett svenskt inträde i NATO. Hur bra gick det?

Det visade sig att försvarsminister **Hultqvists (S)** löfte **"inget NATO över min döda kropp"** ändrades över en natt trots att flera ledande socialdemokrater såsom Pierre Schori m.fl. var emot. För SD var istället strävan att komma in i den svenska politiska värmen viktigare än Sveriges 200 åriga neutralitet och fred.

Detta utomordentligt viktiga beslut för Sveriges framtid röstades igenom utan att folket hade något att säga till om. När jag på tankesmedjan Kreaprenörs uppdrag skrev till statsminister **Ulf Kristersson** och frågade varför inte DCA-avtalet - att villkorslöst ge USA 17 amerikanska territorier i Sverige - krävde ett Riksdagsbeslut, svarade en tjänsteman på UD att det inte behövdes eftersom det redan var beslutat i FN. **Så mycket för svensk frihet.** Gustav Vasa måste ha roterat i sin grav i Uppsala domkyrka. Inte sedan hans tid har Sverige låtit någon främmande makt ta besittning över svenska landområden. Och framförallt inte villkorslöst.

Glenn Diesen, är norsk professor i politisk vetenskap med specialitet på ryska internationella affärer och därför givetvis kritiserad av PK-ismen för att vara "putinist".

Diessen skriver: "Glöm aldrig att någon som argumenterade för att Zelenskys regering var korrupt, att Ukraina höll på att förlora kriget och att Ukraina hade mycket högre offer osv., smetades ut som "putinister". Våra politiker och deras stenografer i media har ljugit och spridit sin krigspropaganda i ett syfte - att skapa offentligt stöd för krig. När en överväldigande majoritet av ukrainarna ville ha fredssamtal vägrade våra politiker att ens tala med Moskva. När ukrainare röstade för fred 2019 vände våra regeringsfinansierade "NGO" valresultatet. När det blev uppenbart att det bästa de kunde hoppas på var att Ukraina skulle förlora långsammare (och ta fler förluster) var det noll olik tänkande. De visste att Ryssland

anser att NATO i Ukraina är ett existentiellt hot, men ändå störtade de Ukrainas regering, startade krig, saboterade fredsavtal och drev på kriget samtidigt som de låtsades "hjälpa" Ukraina genom att låta deras ungdomar släpas ut ur sina hem och skickas till skyttegravarna. Om de hade trott på sin krigspropaganda hade de inte censurerat och avbrutit all oliktankande."

Iuliia Mendel, som var pressekreterare åt Zelensky, skriver i vår nyhetskollega Newsvoice nättidning; "En kompromisslös hållning till "NATO-medlemskap" innebär att vi medvetet offerar tiotusentals eller hundratusentals liv just nu för ett teoretiskt löfte om säkerhet någon gång i en avlägsen framtid."

"Låt mig förklara" fortsätter hon; "För Ryssland är att förhindra Ukrainas NATO-medlemskap den mest grundläggande röda linjen, den enda sanna "princip" som de är villiga att kämpa och dö för. Ju hårdare Ukraina pressar på mot NATO, desto längre och blodigare kommer Rysslands aggression att fortsätta.

Även om ett fredsavtal undertecknas i morgon, kommer bara utsikterna till ett framtida NATO-medlemskap att förbli Moskvas rättfärdigande för att bryta freden och attackera igen. Med andra ord, NATO-medlemskap som mål driver direkt på kriget idag och garanterar instabilitet imorgon.

Ändå skapades NATO för ett enda syfte: att skydda och försvara sina medlemmar. Att tvinga ett land att blöda i årtal bara för att få chansen till det skyddet, medan det ännu inte är medlem och därför inte skyddas alls, vänder alliansens grundläggande logik upp och ner."

En ny verklighet

I samma utgåva av Newsvoice skriver **Torkild Berglund**, civilekonom och egenföretagare, specialiserad på affärsutveckling, PR och marknadsföring, att Sverige måste kliva av NATO-scenen precis som USA. USA prioriterar inte längre NATO som sin huvudsakliga säkerhetsplattform. Det är en utveckling som pågått under lång tid, men nu blivit synlig i sin renaste form.

NATO har historiskt byggt på principen om kollektivt beslutsfattande. Det var kärnan i alliansens legitimitet, som inte längre gäller.

1. USA och Ryssland förhandlar direkt.
 2. Ukraina får information i efterhand.
 3. Europa ställs inför fullbordat faktum.
- För Sverige innebär det att NATO varken är ett samrådsforum eller den säkerhetsplattform vi blev utlovade. När USA nu minskar sitt engagemang kvarstår ett NATO som i praktiken saknar strategiskt centrum. Europa har blivit en betalare, inte en medaktör.

När Sverige lämnade sin långa neutrala tradition av och militär alliansfrihet var argumentet att NATO skulle ge trygghet i en osäker tid, men tryggheten förutsatte ett stabilt NATO. Nu ser vi istället en allians i omvandling, och ibland i upplösning. En NATO-ambitionsnivå på 5 % av BNP innebär försvarsutgifter motsvarande över 319 miljarder kronor per år, en ökning med närmare 200 miljarder årligen jämfört med dagens nivå, motsvarar sex till sju gånger hela polisens budget, när det största hotet mot svensk säkerhet i dag inte är invasion, utan gängkriminalitet, skjutningar och sprängningar som polisen redan saknar resurser att hantera. Vi investerar i yttre försvar samtidigt som den inre säkerheten brister, en strategi som bygger på gamla antaganden i en ny verklighet.

Att lämna NATO handlar inte om isolationism, skriver Daniel Berglind. Det handlar om att återta förmågan att forma en självständig säkerhetspolitik, prioritera resurser utifrån svenska behov och att bygga en verklighetsförankrad strategi för yttre och inre säkerhet.

Och jag håller med ovanstående talare.

Lars-Olof (LO) Landin

Chefredaktör för tankesmedjan Kreaprenör™

www.creapreneur.se